

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 101.013 van 21 november 2001
in de zaak A. 95.272/XIV-4518**

In zake : XXX
 wonende te 1000 BRUSSEL,
 V. 1.

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 28 juni 1974 en van XXX nationaliteit, op 6 september 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2000 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 april 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 11 juli 2000;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 7 november 2001 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. ORBAN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 15 september 1999 en verklaart zich vluchteling op 22 september 1999.

1.2. Op 10 april 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 10 juli 2000 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verwerende partijen een exceptie opwerpen in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat volgens hen de verzoekende partij niet aantoonde dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt;

Overwegende dat deze exceptie niet wordt onderzocht, omdat niet is voldaan aan de eerste voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, wat blijkt uit wat volgt;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij ter zitting verzaakt aan de exceptie van buitenzaakstelling (eerste exceptie), zodat deze exceptie niet wordt onderzocht; dat voornoemde partij bovendien doet gelden dat “de middelen niet voldoende zijn uiteengezet”; dat deze tweede exceptie wordt behandeld naar aanleiding van het onderzoek van het enig middel;

3. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, betreft, verzoeker een enig middel aanvoert dat als volgt luidt :

“Enig middel afgeleid uit de overschrijding van macht en de schending van artikel 8 E.V.R.M. en artikelen 10 en 15 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 en van het beginsel van gezinshereniging;

Overwegende dat verzoekster met de Heer S. C. getrouwd is; dat ze hier samen wonen met hun kind, Mejuffer A. N. B. C., geboren op 10 januari 1997, te A.;

Overwegende dat de Heer C. op 06.12.1999 een aanvraag heeft ingediend om toepassing van artikel 9, lid 3 Vreemdelingenwet;

dat overeenkomstig een vaste rechtspraak van de Raad van State, de bevoegde Minister dient, alvorens een verwijderingsmaatregel te nemen, te beslissen over de verblijfsaanvraag voor meer dan 3 maanden die werd geformuleerd na een uiteenzetting van de buitengewone omstandigheden die rechtvaardigen dat die aanvraag werd ingediend bij wege van de burgemeester van de gemeente van de betrokkene (R.v.St., nr. 47.841, 10 juni 1994, *T.Vreemd.*, 1995, 56; R.v.St., nr. 53.317, 17 mei 1995, *T.Vreemd.*, 1995, 158);

dat (het) tot op heden nog niet beslist werd over de verblijfsaanvraag voor meer dan 3 maanden ingediend door de heer C.;

dat laats(t)genoemde derhalve niet het voorwerp zou kunnen worden (uitmaken) van een verwijderingsmaatregel, en dit zolang er hem geen beslissing werd betekend omtrent zijn aanvraag op grond van artikel 9, lid 3 Vreemdelingenrecht (-wet);

Overwegende dat artikel 8 E.V.R.M. aan eenieder het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven verzekert;

dat, uit het verbod dat bestaat voor het ogenblik een verwijderingsmaatregel tegen de echtgenoot van verzoekster te nemen, afgeleid moet worden dat de Commissaris-generaal door een bevestigende beslissing van weigering van verblijf met het bevel tot het verlaten van het grondgebied tegen verzoekster te hebben genomen, zijn macht overgeschreden heeft en artikel 8 E.V.R.M. en het beginsel van gezinshereniging geschonden heeft;”;

3.1. Overwegende dat de echtgenoot van verzoekster, de Heer S. C. op 6 december 1999 een aanvraag indient op basis van artikel 9, lid 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (de Vreemdelingenwet) in eigen naam, namens zijn echtgenote (huidige verzoekster) en namens hun minderjarig kind A., N., B., geboren op 10 januari 1997;

Overwegende dat uit een attest van de Commissie voor Regularisatie van 29 maart 2001 blijkt dat voormelde aanvraag onder de bevoegdheid van de Regularisatiecommissie valt, luidens artikel 15 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (de Regularisatiewet); dat op het tijdstip waarop de zaak in beraad werd genomen de Commissie voor Regularisatie nog geen uitspraak had gedaan; dat bijgevolg artikel 14 van de Regularisatiewet toepasselijk is, dat als volgt luidt :

“Behalve voor maatregelen tot verwijdering die gemotiveerd zijn door de openbare orde of de nationale veiligheid, of tenzij de aanvraag kennelijk niet beantwoordt aan de voorwaarden bepaald in artikel 9, zal er niet feitelijk worden overgegaan tot verwijdering tussen de inleiding van de aanvraag en de dag waarop een negatieve beslissing wordt genomen met toepassing van artikel 12.”;

3.2. Overwegende dat in de huidige stand van de rechtspleging verzoekster artikel 8 van het EVRM niet dienstig kan inroepen omdat de bestreden beslissing niet kan noch mag worden uitgevoerd overeenkomstig artikel 14 van de Regularisatiewet; dat pas wanneer een negatieve beslissing zou tussenkomen in verband met het ingediende verzoekschrift op basis van artikel 9, lid 3 van de Vreemdelingenwet, de tweede verwerende partij concrete uitvoeringsmaatregelen zou kunnen nemen in verband met de op dat tijdstip bestaande negatieve administratieve beslissing(en); dat intussen de uitvoeringsmaatregel die gepaard gaat met de thans bestreden beslissing op basis van de Regularisatiewet geschorst blijft; dat op dit tijdstip verzoekster niet doet blijken van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvoeren van een mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM en van het beginsel van de gezinshereniging;

3.3. Overwegende dat verzoekster de schending aanvoert van de artikelen 10 en 15 van de Vreemdelingenwet; dat zij in haar middel niet uitlegt hoe en waarom de bestreden beslissing voornoemde artikelen schendt; dat hetzelfde geldt voor de beweerde machtsoverschrijding; dat bijgevolg deze onderdelen van het enig middel niet ontvankelijk zijn;

Overwegende dat voor het overige de tweede exceptie van de tweede verwerende partij feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat het enig middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig november tweeduizend en een, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

E. BREWAEYS.